

III
ὅτι οὐ μόνον αὐτὸ α ἐστὶ καθόλου καταφατικόν,
ὡς περὶ τὸ ε, ἐστὶ καθόλου ἀποφατικόν, καὶ αὐτὸ τὸ ε

καταφατικόν μερικόν, ὡς περὶ τὸ ο, μερικόν ἀποφατικόν.
Ἐδώθη μὲν παραδείγμα τῶν πρώτων ἔργων, ἵνα κατὰ τὰς ἰσχυρίας,
ἡσυχία, γραμμάτια, τὰ ἔχοντα τριακαθόλου. $\overline{\alpha\alpha\alpha}$,
ἐκτετατά μάζονι, καὶ ἐλαττονι; καὶ τὰ σονεπεία,

$\overline{\alpha}$ πᾶν ζῶον κινῆσαι.
 $\overline{\alpha}$ ἀλλὰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶον.
 $\overline{\alpha}$ ἀρα πᾶς ἄνθρωπος κινῆσαι.

Ὅτι ἡ ἀπόδειξις τῆς καὶ τῆς καθόλου προτάσεως συνάγειται
καθόλου πᾶς πάντῃ συνείδησι. ὁδωτέρος τρόπος (ἔγραψεν)

καὶ ἀποδείξει τῆς καὶ τῆς καὶ συνάγειται οὐδὲν ὁ ὁδωτέρος
 $\overline{\epsilon}$ ὅτι ζῶον ἐστὶν ἀψυγόν.
 $\overline{\alpha}$ πᾶς ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον.
 $\overline{\epsilon}$ ἀρα ὅτι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀψυγόν.
ἄλλος τρόπος (γραφεὶς) ἀποδείξει πᾶς καὶ τῆς καὶ συνάγειται τῆς μερικῆς. οἷον

$\overline{\alpha}$ πᾶς ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικόν.
 $\overline{\iota}$ ἀλλὰ μὴ ὅτι πᾶς ἐστὶν ἄνθρωπος.
ἀρα ὅτι πᾶς ἐστὶ ζῶον λογικόν.

Ὁ δεύτερος τρόπος (μερικῆς) ἀποδείξει τῆς καὶ τῆς καὶ συνάγειται. οἷον;
 $\overline{\epsilon}$ οὐδὲν κινῆσαι ἐστὶ σπειρωμένον.

$\overline{\alpha}$ ὅτι ἄνθρωπος ἐστὶ σπειρωμένον.
 $\overline{\delta}$ ἀρα ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἐστὶ σπειρωμένον.